

عنوان مقاله:

بررسی میزان شیوع اختلال اضطراب منتشر در میان دانش آموزان پایه پنجم و اثربخشی روشهای خود گویی درونی و بیرونی بر کاهش آن

محل انتشار:

مطالعات روان شناختی، دوره 5، شماره 2 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عباس ابوالقاسمی
حسین قمری گیوی
محمود فلاح زاده

خلاصه مقاله:

اختلال اضطراب منتشر از اختلالات مهم در میان کودکان و نوجوانان است. این پژوهش با هدف تعیین میزان شیوع اختلال اضطراب منتشر در میان دانش آموزان پایه پنجم و همچنین بررسی اثر بخشی دو روش خود گویی بیرونی و درونی در کاهش آن انجام شد. لذا برای بررسی میزان شیوع آن در میان دانش آموزان پایه پنجم ۲۰۰۰ نفر (۱۰۰۰ دختر و ۱۰۰۰ پسر) از این دانش آموزان انتخاب شدند و به آزمون خودسنجی سرند اضطراب کودکان (SCARED) و اختلالات هیجانی مرتبط با آن پاسخ دادند. نتایج نشان داد که شیوع این اختلال در میان دختران ۸/۱۱٪ و در میان پسران ۴/۹ درصد است و میان دو جنس از نظر شیوع تفاوت معنی داری وجود دارد ($p < 0.04$). به منظور بررسی اثربخشی دو روش خود گویی درونی و بیرونی در کاهش این اختلال تعداد ۹۶ نفر از آزمودنی های دارای اختلال اضطراب منتشر به روش نمونه گیری تصادفی انتخاب و در سه گروه خود گویی بیرونی، درونی و گروه گواه قرار داده شدند. سپس، با استفاده از دو روش خود گویی درونی و بیرونی هر کدام هشت جلسه و در هر جلسه به مدت یک ساعت آموزش دیدند. برای تجزیه و تحلیل فرضیه های پژوهش از آزمون t مستقل، تحلیل واریانس یک طرفه، آزمون توکی و تحلیل واریانس دو عاملی استفاده شد. نتایج نشان داد که روش خود گویی بیرونی به طور معنی دار بیشتر از روش خود گویی درونی در کاهش اضطراب موثر است و هر دو روش در مقایسه با گروه گواه اثر بخشی بهتری داشتند در میان دو جنس و اثر متقابل گروهها و جنسیت تفاوت معنی دار به دست نیامد.

کلمات کلیدی:

اختلال اضطراب منتشر، خود گویی بیرونی، خود گویی درونی، شیوع، دانش آموزان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1404939>

